

Ο αιώνιος Εβραίος

Ο «Αιώνιος Εβραίος», είναι μια γερμανική ταινία-ντοκιμαντέρ, η οποία γυρίστηκε το 1940. Θεωρείται το αποκορύφωμα της αντιεβραϊκής προπαγάνδας των ναζί και δημιουργήθηκε με τις ευχές του υπουργού Προπαγάνδας, Γιόζεφ Γκέμπελς, αν και όπως λέγεται, διατηρούσε επιφυλάξεις για την ωμότητα κάποιων σκηνών, επιθυμώντας κάτι πιο «εκλεπτυσμένο», όπως το «Jud Süß».

Ο όρος «αιώνιος Εβραίος» (Der Ewige Jude), είναι ο εναλλακτικός όρος που χρησιμοποιείται απ' τους Γερμανούς για να περιγράψει τον «περιπλανώμενο Ιουδαίο».

Στην ταινία, όπου την εκφώνηση κάνει ο ηθοποιός Χάρι Γκίτζε, οι Εβραίοι παρομοιάζονται με τους αρουραίους, οι οποίοι φέρνουν την καταστροφή όπου πάνε. Οι Εβραίοι, περιγράφονται με αρνητικά χρώματα, για κάθε έκφανση της ζωής τους: Κοινωνική, οικονομική, πολιτιστική, θρησκευτική κ.ά. Παρουσιάζονται ως μια απολίτιστη φυλή που ζει παρασιτικά, εις βάρος των άλλων λαών, διαβρώνοντας κάθε ιστό τους. Παράλληλα, γίνονται συγκρίσεις ανάμεσα στους Εβραίους και στην ανώτερη άρια φυλή των Γερμανών.

Η ταινία περιλαμβάνει πραγματικές σκηνές και αποσπάσματα από κινηματογραφικές ταινίες, αρχειακό υλικό και φωτογραφίες. Οι πραγματικές σκηνές κινηματογραφήθηκαν στα γκέτο της Πολωνίας, χωρίς ωστόσο οι Εβραίοι που εμφανίζονται σ' αυτές να γνωρίζουν τον πραγματικό σκοπό της κινηματογράφησής τους, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις εξαναγκάστηκαν να εμφανισθούν, παρά τη θέλησή τους.

Η ταινία κλείνει μ' ένα απόσπασμα από ομιλία του Χίτλερ στη γερμανική βουλή (Ράιχσταγκ), όπου ουσιαστικά ανακοινώνει αυτό που περιμένει τους Εβραίους .

Ο σκηνοθέτης, Φριτς Χίπλερ, εξ αιτίας αυτής της ταινίας, οδηγήθηκε σε δίκη το 1946, αλλά αθωώθηκε. Αργότερα, ο Χίπλερ αποκήρυξε τον «Αιώνιο Εβραίο», ως

«το πιο επαίσχυντο παράδειγμα αντισημιτισμού».

Η δημόσια προβολή του «Αιώνιου Εβραίου», είναι απαγορευμένη στη Γερμανία. Εξαιρείται, υπό όρους, η προβολή για καθαρά ακαδημαϊκούς σκοπούς.